

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України у Львівській області
Слідчий відділ

вул. Д.Вітовського, 55, м. Львів, 79011, тел. (032) 255-33-40
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu.lvi@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001591

ПОВІДОМЛЕННЯ
про зміну раніше повідомленої підозри

місто Львів

17 серпня 2023 року

Старший слідчий в ОВС 1 відділення слідчого відділу Управління СБ України у Львівській області майор юстиції Вавричук Назарій Ярославович, розглянувши матеріали досудового розслідування № 22022140000000197 від 09.09.2022 за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 111, ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для підозри у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст.ст. 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Іванченку Ігорю Валерійовичу, 23.01.1992 року народження, громадянину України, уродженцю та зареєстрованому у с. Гранітне Волноваського (Тельманівського) району Донецької області, вул. Шевченка, буд. 19, раніше не судимому, який не є адвокатом, депутатом та нотаріусом

про те, що він підозрюється у вчиненні:

- державної зради – діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України, а саме перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001 зі змінами, внесеними згідно із Законами № 1183-VII від 08.04.2014, № 1689-VII від 07.10.2014);

- державної зради – діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України, а саме перехід на бік ворога в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001 зі змінами, внесеними згідно із Законами № 1183-VII від 08.04.2014, № 1689-VII від 07.10.2014, в редакції Закону № 2113-IX від 03.03.2022);

- участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001, згідно із Законом № 170-V від 21.09.2006, із змінами, внесеними згідно із Законами № 2258-VI від 18.05.2010, № 1689-VII від 07.10.2014);

- участі в діяльності не передбачених законом збройних формувань, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001, із змінами, внесеними згідно із Законом № 1689-VII від 07.10.2014).

Виклад фактичних обставин кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1, 2 ст. 111, ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України:

Досудовим розслідуванням встановлено, що Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно статті 4 Конституції України в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі – АР

Крим), області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

У березні-квітні 2014 року в м. Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації (далі - російська федерація) шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, спрямованої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

11 травня 2014 року в окремих містах та районах Донецької області, всупереч законодавству України, проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність Донецької народної республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення незаконного псевдоутворення «Донецька народна республіка» (далі «ДНР»).

Завданнями незаконно створеної «ДНР» є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України, шляхом застосування зброї, вчинення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Вказана організація є стійким об'єднанням невизначеного кола осіб, у межах якого здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому, відповідно до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», є терористичною організацією.

При цьому, на керівників та учасників спеціально створених в структурі «ДНР» незаконних збройних формувань покладається забезпечення стійкості даної терористичної організації шляхом вчинення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів і військовослужбовцями Збройних сил України.

З квітня 2014 року по теперішній час учасниками терористичної організації «ДНР», з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування, зокрема щодо визнання легітимності діяльності «ДНР» та влади її керівників, здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Донецької області, акти застосування збройної сили проти держави України, чиниться збройний опір правоохоронним органам України та Збройним Силам України у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

Як наслідок, під контролем терористичної організації «ДНР» опинилась частина території Донецької області, статус якої визначено постановою Верховної Ради України № 254-УІІ від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» та постановою Верховної Ради України № 252-УІІІ від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та

Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування».

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «ДНР» визначені у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ДНР» терористичною організацією. Зокрема, у зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 14.01.2015 за № 106-VIII, Постанові Верховної Ради України «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-УП, Постанові Верховної Ради України «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-УП.

07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції.

13.04.2014 через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконувач обов'язків Президента України Указом від 14.04.2014 за № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України», після чого на території Донецької та Луганської областей розпочато широкомасштабну антитерористичну операцію (далі - АТО) із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

Наказом керівника Антитерористичного центру при СБУ № 33/6/9 від 07.10.2014 районами проведення АТО визначено території Донецької та Луганської областей. Для проведення АТО, згідно з вимогами ст. 4 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», залучено військові підрозділи Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України.

24 лютого 2018 року набрав чинності Закон України від 18.01.2018 № 2268-УІІ «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях», який визначає, що Антитерористична операція на Сході України буде проходити поряд із Операцією об'єднаних сил.

Поряд з цим, набрали чинності ряд нормативно-правових актів, які регулюють правовідносини, пов'язані із протидією терористичним організаціям на території східних регіонів держави, а саме: Закон України від 15.04.2014 № 1207-УІІ «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», Закон України від 12.08.2014 № 1632-УІІ «Про здійснення правосуддя та кримінального провадження у зв'язку з проведенням антитерористичної операції», Закон України від 02.09.2014 №

1669-VII «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції», Указ Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» від 14 квітня 2014 року № 405/2014.

Згідно з преамбулою Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» збройна агресія російської федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24 лютого 2022 року переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих міністерству оборони російської федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні російській федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, діяльність збройних формувань російської федерації та окупаційної адміністрації російської федерації у Донецькій та Луганській областях, що суперечить нормам міжнародного права, є незаконною, а будь-який акт виданий у зв'язку з такою діяльністю акт є недійсним і не створює жодних правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження або смерті особи на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, які додаються відповідно до заяви про державну реєстрацію народження особи та заяви про державну реєстрацію смерті особи.

Боротьба з іноземною окупацією, відповідно до пункту 4 статті 1 частини I Додаткового протоколу (Протокол I), від 08.06.1977 до Женевських конвенцій, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів від 12.08.1949, є формою збройного конфлікту.

Збройна агресія російської федерації на території Донецької області здійснювалася шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

Після проголошення створення незаконного псевдодержавного утворення «ДНР», 20.06.2014 на сесії незаконно створеної Верховної Ради «ДНР» було

прийнято Закон №15/04-ВС «Про Збройні сили Донецької народної республіки». Даний Закон визначає призначення, завдання, склад, чисельність, принципи побудови і діяльності, комплектування, дислокацію і керівництво збройними силами «ДНР».

Самопроголошеним головою «ДНР» 12.11.2014 виданий указ № 418, згідно із яким створене незаконне збройне формування так званої ДНР – «Народна міліція», яке складається з 1-ого армійського корпусу «ДНР». Вказане формування дислокується в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині Донецької області та має загальну координацію та кураторів російської федерації.

До складу «1-ого армійського корпусу Народної міліції ДНР» входить структурний підрозділ – не передбачене законом збройне формування - 1 Окрема мотострілецька бригада «Слов'янська».

Місцем дислокації вищевказаного підрозділу незаконних збройних формувань терористичної організації «Донецька народна республіка» є населений пункт Кальміуське Донецької області.

Вказане формування має організовану структуру військового типу, а саме єдиноначальність, підпорядкованість, чітку ієрархічність та дисципліну, його учасники озброєні вогнепальною зброєю, вибухівкою, а також мають важке озброєння та військову техніку. В зазначеному формуванні визначено механізм вступу до нього, порядок проходження служби, в кожному структурному підрозділі ставляться завдання щоденної діяльності, що полягає у здійсненні методами військових операцій силової підтримки незаконно створених структур

Водночас, Іванченко Ігор Валерійович, будучи громадянином України, достовірно знаючи з розповсюджених повідомлень у засобах масової інформації та мережі Інтернет про проведення на території Донецької області України антитерористичної операції проти терористичної організації «ДНР», усвідомлюючи, що діяльність даної терористичної організації та її підрозділів є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних мотивів, у травні 2014 року, перебуваючи на тимчасово окупованій території у м. Донецьку (більш точний час та місце досудовим слідством не встановлено), добровільно вступив до її лав у складі незаконного збройного формування 1 Окрема мотострілецька бригада «Слов'янська» 1 армійського корпусу Народної міліції терористичної організації «Донецька народна республіка» та з цього часу, тобто з травня 2014 року по березень 2022 року (більш точний час досудовим слідством не встановлено) брав участь у протиправній діяльності вказаної терористичної організації.

При цьому, Іванченко І.В., вступаючи до вказаного не передбаченого законом збройного формування - терористичної організації «ДНР», був достовірно обізнаний, що воно відноситься до збройних формувань, а саме - має організаційну структуру військового типу (поділяється на структурні підрозділи (групи, пости) з визначенням особового складу кожного з них, які носять формений одяг військового типу), характеризується наявністю єдиноначальності та субординації (невстановленими органами досудового розслідування особами здійснюється єдине керівництво зазначеними збройними формуваннями), використанням знаків розрізнення (нарукавних шевронів та інших предметів),

має воєнізований характер завдань та методів здійснення з використанням вогнепальної зброї та військової техніки збройного опору підрозділам Збройних Сил України та інших військових формувань України, задіяних в проведенні антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей України та ставить перед собою специфічні завдання (утримання території окремих районів Донецької області, тимчасово непідконтрольних органам державної влади України, встановлення на території цих районів Донецької області військового стану (перевірка документів у осіб, чергування з вогнепальною зброєю на підконтрольних об'єктах, обладнання на території зазначених районів Донецької області так званих «блокпостів» для здійснення збройного опору Збройним Силам України та іншим військовим формуванням України) та має для цього відповідні матеріальні засоби (вогнепальну зброю, боеприпаси та військову техніку).

Крім того, Іванченко І.В. усвідомлював, що зазначений підрозділ терористичної організації «ДНР» не відноситься до збройних формувань, передбачених Законами України «Про Збройні Сили України», «Про Службу безпеки України», «Про Національну поліцію», «Про Державну прикордонну службу України», «Про Національну гвардію України», «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» та іншими законодавчими актами України, якими визначено створення та функціонування збройних формувань України.

Вступивши до непередбаченого законом збройного формування - терористичної організації «ДНР», Іванченко І.В. був забезпечений військовою формою, вогнепальною зброєю та боеприпасами до неї.

Наприкінці 2021 року (більш точний час досудовим слідством не встановлено) Іванченка І.В. призначено на посаду командира розвідувального взводу 1 Окремої мотострілецької бригади «Слов'янська» 1 армійського корпусу Народної міліції терористичної організації «Донецька народна республіка».

У складі зазначеного підрозділу незаконних збройних формувань Іванченко І.В., у період з травня 2014 року по березень 2022 року (більш точний час досудовим слідством не встановлено), перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області приймав активну участь в бойових діях проти сил АТО та ООС.

В подальшому, політичне та військове керівництво російської федерації, діючи всупереч вимогам пунктів 1 та 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам частини 4 статті 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та збройний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації на територію України.

22 лютого 2022 року президент Російської Федерації (далі – президент російської федерації) направив до Ради Федерації (далі – рада федерації)

звернення про використання збройних сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року приблизно о 05 год. президент російської федерації оголосив про прийняте рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24 лютого 2022 року на виконання зазначеного вище наказу військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в тимчасово окупованій Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року Указом Президента України Володимира Зеленського № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини 1 статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який згодом продовжувався і діє на даний час.

В свою чергу, Іванченко І.В., будучи громадянином України, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області у м. Донецьк (більш точне місце та час досудовим слідством не встановлено) та беручи з травня 2014 року участь в діяльності незаконного збройного формування 1 Окремої мотострілецької бригади «Слов'янська» 1 армійського корпусу Народної міліції терористичної організації «Донецька народна республіка», на підставі наказів військового командування збройних сил російської федерації у межах загального плану захоплення території України у складі збройних сил російської федерації, керуючись ідеологічним мотивом, маючи на меті завдати шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, виконував завдання, пов'язані із веденням бойових дій проти Збройних Сил України, а також виконував обов'язки в різних видах бою та формах його забезпечення.

У такий спосіб Іванченко І.В., ігноруючи свій громадянський обов'язок, передбачений Конституцією України, щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, діючи добровільно з усвідомленням негативних наслідків своїх дій та на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, перейшов з травня 2014 року (більш точний час досудовим слідством не встановлено) на бік ворога у період збройного конфлікту, чим вчинив державну зраду.

Зокрема, Іванченко І.В., перебуваючи у складі 1 окремої мотострілецької бригади «Слов'янська» 1 армійського корпусу Народної міліції терористичної

організації «ДНР», наприкінці березня 2022 року (більш точний час досудовим слідством не встановлено) брав участь у захопленні будівлі 2-го Управління (з дислокацією в м. Маріуполь) ГУ СБ України в Донецькій та Луганській областях.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення ч. 1 ст. 111 КК України:

Іванченко І.В. підозрюється у державній зраді, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України у формі переходу на бік ворога у період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Зміст (формулювання) підозри за ч. 1 ст. 111 КК України:

Іванченко І.В., будучи громадянином України, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області у м. Донецьк (більш точне місце та час досудовим слідством не встановлено) та з травня 2014 року до 24.02.2022 беручи участь в діяльності незаконного збройного формування 1 Окремої мотострілецької бригади «Слов'янська» 1 армійського корпусу Народної міліції терористичної організації «Донецька народна республіка», на підставі наказів військового командування збройних сил російської федерації у межах загального плану захоплення території України у складі збройних сил російської федерації, керуючись ідеологічним мотивом, маючи на меті завдати шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, виконував завдання, пов'язані із веденням бойових дій проти Збройних Сил України, а також виконував обов'язки в різних видах бою та формах його забезпечення.

У такий спосіб Іванченко І.В., ігноруючи свій громадянський обов'язок, передбачений Конституцією України, щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, діючи добровільно з усвідомленням негативних наслідків своїх дій та на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, перейшов з травня 2014 року до 24.02.2022 (більш точний час досудовим слідством не встановлено) на бік ворога у період збройного конфлікту, чим вчинив державну зраду.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України:

Іванченко І.В. підозрюється у вчиненні державної зради – діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, а саме перехід на бік ворога в умовах воєнного стану (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001 зі змінами, внесеними згідно із Законами № 1183-VII від 08.04.2014, № 1689-VII від 07.10.2014? в редакції Закону № 2113-IX від 03.03.2022);).

Зміст (формулювання) підозри за ч. 2 ст. 111 КК України:

Іванченко І.В., будучи громадянином України, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, в умовах воєнного стану, перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області у м. Донецьк з 24.02.2022 по березень 2022 року (більш точний час досудовим слідством не встановлено) продовжував брати участь в діяльності незаконного збройного формування 1 Окремої мотострілецької бригади «Слов'янська» 1 армійського корпусу Народної міліції терористичної організації «Донецька народна республіка», на підставі наказів військового командування збройних сил російської федерації у межах загального плану захоплення території України у складі збройних сил російської федерації, керуючись ідеологічним мотивом, маючи на меті завдати шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, виконував завдання, пов'язані із веденням бойових дій проти Збройних Сил України, а також виконував обов'язки в різних видах бою та формах його забезпечення.

У такий спосіб Іванченко І.В., ігноруючи свій громадянський обов'язок, передбачений Конституцією України, щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, діючи добровільно з усвідомленням негативних наслідків своїх дій та на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, з 24.02.2022 березень 2022 року (більш точний час досудовим слідством не встановлено), перебуваючи у м. Донецьк Донецької області, перейшов на бік ворога в умовах воєнного стану, чим вчинив державну зраду.

Зокрема, Іванченко І.В., перебуваючи у складі 1 окремої мотострілецької бригади «Слов'янська» 1 армійського корпусу Народної міліції терористичної організації «ДНР», наприкінці березня 2022 року (більш точний час досудовим слідством не встановлено) брав участь у захопленні будівлі 2-го Управління (з дислокацією в м. Маріуполь) ГУ СБ України в Донецькій та Луганській областях.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України:

Іванченко І.В. підозрюється в участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Зміст (формулювання) підозри за ч. 1 ст. 258-3 КК України:

Іванченко Ігор Валерійович, будучи громадянином України, достовірно знаючи із розповсюджених повідомлень у засобах масової інформації та мережі Інтернет про проведення на території Донецької області України антитерористичної операції проти терористичної організації «ДНР», усвідомлюючи, що діяльність даної терористичної організації та її підрозділів є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних мотивів, у травні 2014 року, перебуваючи на тимчасово окупованій території, у м. Донецьку (більш точний час та місце досудовим слідством не встановлено), добровільно вступив до її лав у складі

незаконного збройного формування 1 Окремої мотострілецької бригади «Слов'янська» 1 армійського корпусу Народної міліції терористичної організації «Донецька народна республіка» та з цього часу, тобто з травня 2014 року до березня 2022 року (більш точний час досудовим слідством не встановлено), брав участь у протиправній діяльності вказаної терористичної організації.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України:

Іванченко І.В. підозрюється в участі у діяльності не передбаченого законом збройного формування, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України.

Зміст (формулювання) підозри за ч. 2 ст. 260 КК України:

Громадянин України Іванченко І.В., достовірно знаючи з розповсюджених повідомлень у засобах масової інформації та мережі Інтернет про проведення на території Донецької області України антитерористичної операції проти терористичної організації «ДНР», усвідомлюючи, що така є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних мотивів, в травні 2014 року, перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області у м. Донецьку, де вступив до її лав у складі не передбаченого законом збройного формування 1 Окремої мотострілецької бригади «Слов'янська» 1 армійського корпусу Народної міліції терористичної організації «Донецька народна республіка», та з травня 2014 року до березня 2022 року (більш точний час досудовим слідством не встановлено) брав участь у діяльності вказаного не передбаченого законом збройного формування терористичної організації.

При цьому Іванченко І.В., вступаючи до вказаного не передбаченого законом збройного формування терористичної організації «ДНР», був достовірно обізнаний, що воно належить до збройних формувань, а саме - має організаційну структуру військового типу (поділяється на структурні підрозділи (групи, пости) з визначенням особового складу кожного з них, які носять формений одяг військового типу), характеризується наявністю єдиноначальності та субординації (невстановленими органами досудового розслідування особами здійснюється єдине керівництво зазначеними збройними формуваннями), використанням знаків розрізнення (нарукавних шевронів та інших предметів), має воєнізований характер завдань та методів здійснення з використанням вогнепальної зброї та військової техніки збройного опору підрозділам Збройних Сил України та інших військових формувань України, задіяних у протистоянні збройній агресії російської федерації та керованих нею терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», та ставить перед собою специфічні завдання.

Іванченко І.В. усвідомлював, що зазначене незаконне збройне формування терористичної організації «ДНР» не належить до збройних формувань, передбачених Законами України «Про Збройні Сили України», «Про Службу безпеки України», «Про Національну поліцію», «Про Державну прикордонну службу України», «Про Національну гвардію України», «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» та іншими законодавчими

актами України, якими визначено створення та функціонування збройних формувань України.

Іванченко І.В., в кінці 2021 року (більш точний час досудовим слідством не встановлено) обійняв посаду командира розвідувального взводу 1 Окремої мотострілецької бригади «Слов'янська» 1 армійського корпусу Народної міліції терористичної організації «донецька народна республіка».

Зокрема, перебуваючи у складі 1 окремої мотострілецької бригади «Слов'янська» 1 армійського корпусу Народної міліції терористичної організації «ДНР», наприкінці березня 2022 року (більш точний час досудовим слідством не встановлено) Іванченко І.В. брав участь у захопленні будівлі 2-го Управління (з дислокацією в м. Маріуполь) ГУ СБ України в Донецькій та Луганській областях.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБ України у Львівській області
майор юстиції

Назарій ВАВРИЧУК

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні –
виконувач обов'язків прокурора
відділу нагляду за додержанням законів
регіональним органом безпеки
Львівської обласної прокуратури

Тарас ГАРАНДЖА

Стаття 42 Кримінального процесуального кодексу України
Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
"___" год. "___" хвилини _____ 2023 року.

Захисник-адвокат _____
Повідомлення про підозру вручив, права роз'яснив:

**Старший слідчий слідчого відділу
УСБУ у Львівській області
майор юстиції**

Назарій ВАВРИЧУК